

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 41. SZÁM, 2009. OKT. 11.

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Rendhagyóan egy rövid történettel szeretném bevezetni a mai bizonyágtételt, amelynek első látásra semmi köze a halott Igéhez, de majd meglátjuk, hogy nagyon is ugyanarról a dologról szól. Egy elvált anya együtt élt a 8 éves kislányával. A válás azonban sokkal súlyosabban érintette az asszonyt, mint várható volt. Férje elveszített szerelme miatt a nő sú-

rajzol, hanem valami komolyat üzen. A kép csodaszépen volt megfestve. Több volt ez, mint egy kép. Benne rejtett a kislány teljes szeretete, lénye, vágya. Izgatottan várta a Szentestét. Végre eljött a várt pillanat: Az anyja kicsomagolta a művet, néhány másodpercig rajta hagyta nyugodni a tekintetét azután szórakozottan letette a széttépett csomagoló papírhalmazra e lakonikus megjegyzéssel: Ügyes vagy. Ez volt minden, amit a kép, a lányka kétségbeesett hívása ki-

*Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megöled a prófétákat
és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldettek,
hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat,
miképen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá;
és te nem akartad. Imé, pusztán hagyatik néktek a ti házatok.
Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem látok engem
mindaddig, mígnem ezt mondjátok:
Áldott, a ki jó az Úrnak nevében!*
Mt 23, 37-39

lyos depresszióba esett. Ezt leginkább a kislánya sínylette meg, mert anyjának azóta nem volt egy kedves szava hozzá, jóformán mintha nem is létezne. Közledett a Karácsony. A kislány, aki a kritikus időszak óta szüntelenül csak azon fáradozott, hogyan nyerje vissza anyja szeretetét, már október óta gondosan készítette a maga ajándékát: egy nagy portrét önmagáról, ahogyan az édesanyja ölében ül. Jól tudjuk, hogy a gyermek ilyen esetben nem a kreativitás kedvéért

váltott belőle. A kép bekerült a kamrába, a kislány szívét pedig ez a dőfés örökre holttá tette az anyja számára, méghozzá a szó szoros értelmében, mert egy évre rá a leány autóbaleset következtében életét vesztette. A temetés megrázó élménye felébresztette az anyában az őrjítő büntudatot, a lakhelyét sem bírta, és úgy döntött, elköltözik. Amikor a kamrából kitararította a dolgokat, rátalált a neki ajándékozott festményre. Már nem szórakozottan nézte, hanem

meg is fordította. Hátul pedig, mintegy félelmetes végrendelet, gyermeki írással szólt hozzá a kislány utolsó üzenete: Anyuka, szeretlek, térj vissza hozzám. Akkor összeroppant, akkor értette meg, hogy hónapokon át azt utasította el, ami leginkább kellett neki.

Most talán azt kérdezitek, hol van ebben a történetben Jézus és a mai Ige? Jézus, kedves testvéreim, úgy jelenik meg a jeruzsálemiek előtt, de tulajdonképpen mindenki előtt, mint az a kislány, aki magából a legjobbat, legszebbet adta: tiszta szeretetét és a megújult közösséget kínálta, és mégis el lett utasítva. Krisztus végrendelete, üzenete ezért ma is figyelmeztetően szól hozzánk és lényegében nagyon is hasonlít a kislány szavaihoz: Nagyon szeretlek titeket, mit tegyek, hogy végre hozzám térjetek? Bizony, ilyen kicsengésű Jézusnak ez a hívása: „Jeruzsálem, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok.“ Ebben a néhány versben van megfogalmazva Jézusnak velünk való szándéka és az emberek magatartása, amely által magukat csak veszélybe és boldogtalanságba sodorják. Ugyanakkor arról is fogunk szólni, mekkora változás az, amikor az ember már fel tud kiáltani: „Áldott, aki az Úr nevében jön.“

I. JÉZUS SZÁNDÉKA

Az első, ami nagyon is feltűnhet nekünk, Jézusnak a hangvétele, amellyel felsír Jeruzsálem felett. Olyan szakasz ez, amelyben kidomborodik Jézus szülői, szerető lelkülete. Mintegy önkénte-

len vallomás ez az irántunk táplált szeretetéről. Olyan fájdalmas a csengése, mint amikor az ember valakiért nagyon fáradozik, harcol, lelkét is kiteszi érte, és tehetetlenül kell néznie, hogy az illető önkéntesen, vakságában pusztítja önmagát, a halálba rohan. Hasonló élményről beszámolt nekem egyszer egy drogfüggő ifjúnak az anyja, amikor az idegrendszer teljesen tönkrement azért, hogy megmentse a fiát, pedig mindig csak durva elutasítással találkozott a gyermeke részéről. Talán nem tetszik nekünk az a gondolat, hogy Jézus tehetetlenül nézné az övéi pusztulását. Vajon nem tudna közbelépni és hatalmával felrázni mindenkinek a lelkét, felnyitni a szemét? De éppen ez a Jézus hívásának és a mellette való döntésünknek a titka, lényege: hogy mindez nem történhet erőszak által. Mert ugyan éppen az erőszak, a félelem az, ami esetleg tiszteletet, fegyelmet és engedelmességet szül, ahogyan ezt Machiavelli, a híres filozófus is megírta, de az erőszak nem teszi sem vonzóvá, sem hitelessé a hitet. Mert Jézus hívása csak akkor lesz eredményes, akkor igazi, ha - ószövetségi képpel élve - veséig hatol. Ha megrezdíti lelkünk legmélyebb húrjait, ha felébreszti a lelki látást, ahogyan Ézsaiás is mondja: az ember, aki sötétségben járt, nagy világosságot lát. És mintegy döbbenettel ráeszmél arra, hogyan létezhetett Isten nélkül mindeddig. Jézus így akarta megszólítani a jeruzsálemieket, de minden idők emberét is. Mennyire fájdalmas lehetett Jézusnak látni azt a népet, amely Dávid és Salamon királyok alatt olyan dicsőséges volt, és amelyet

most csak szétzilált, lelki, szellemi, testi nyomorúságban élő, levert római rab-szolgáknak tekint a világ! Ezt az állapotot mi, magyarok talán minden népnél jobban értjük. Hiszen hol vannak a régi királyaink, történelmünk nagy alakjai, a régi határok? Most csak nyomorúságban élő, sovínizmussal harcoló néppé váltunk, amelynek ugyanúgy, mint akkor a jeruzsálemieknek, csak Jézus együttérzésének a könnyei juthatnának osztályrészül. Jézus olyannak látta a zsidókat, mint akiknek csak egyre van szükségük: a Messiásra. Mert mi más az embernek a nyomorúságából való kiszabadulás utáni vágya, mint a Messiás utáni kiáltás? És abban a helyzetben jött hozzájuk Jézus. És ma is jön Jézus, aki a megpróbált, fáradt és félelmeikkel teli embereket össze akarja gyűjteni a világ minden sarkából, mint szárnya alá a csibéket a tyúk. De az ő hívó hangja talán túl csendes ebben a zajos világban, ahol a fegyverek lármája, gyűlölködő, pereskedő emberek szitkozódása szinte ellepi a világ színeit. De Ézsaiás másképp jövendőlte meg a Messiás szolgálatát: ő nem lármázik, nem kiált, nem hallatja szavát az utcán. Bizony, Jézus a legnemesebb, isteni módon akar megszólítani: a bennünk felébresztett legnemesebb vágyak által: a szeretet, az igazság, a békesség utáni éhség által. Emlékezzünk csak a Hegyi beszédre: boldogok a szelídek, az irgalmasok, akik békét teremtenek, akik éheznek és szomjaznak az igazságra. Ha az embernek megnyílik a szeme, hogy valóban erre van szükség, akkor válik megszólíthatóvá Jézus által.

II. ELUTASÍTÁS

Jézus valóban mindnyájunk felé nyitja a szívét és kínálja a mennyei gazdagságot. Itt van előttünk minden. És ezek után elhangzik Jézus sajnálkozó szemrehányása: De ti NEM AKARTÁTOK. Nem Isten mond le rólunk, nem Isten az, aki el akar minket magától taszítani, aki elrejtőzik előlünk, hanem mi vagyunk azok, akik nem akarjuk Őt. Mindig van lehetőség a jobbat, az igazat, mondhatjuk egyenesen: Jézust választani az életünkben, de vajon hányszor akarjuk, hagyjuk, hogy Ő cselekedjen általunk? Mennyire erőteljesen kívánjuk, hogy minden szavunkban az Ő lelkülete szóljon meg és hányszor menekültünk az Ő védő szárnyai alá és mennyire meghatározó számunkra a tudat, hogy fájdalomai és kereszthalála által váltattunk meg? De testvéreim, nem attól lesz jobb a mi életünk, hogy mi magunk látszunk jónak és általános értelemben a jóra törekszünk, hanem attól jó az életünk, hogy teljes mértékben Krisztushoz tartozunk. De a jeruzsálemieknek, és azóta is engedetlen emberek tömegeinek egészen más elképzelésük van arról, mi a jó és mi az élet értelme. Jézus isteni módon akar megszólítani és isteni módon hozta az ő megváltását. De az emberek emberi módon igyekeznek megváltani a világot: háborúkkal, támadásokkal, mintha azok megoldanának valamit, nagyszabású tervekkel, amelyek több konfliktust okoznak, mint hasznot. A másik dolog, ami miatt Jézus panaszt emel: a próféták és Isten küldöttjeinek a megkövezése. Mondhatjuk, az igazság megkövezése. Amikor az ember az igazság ellenségé-

vé válik, bezárja fülét Jézus evangéliuma elől. Pedig hirdet-e Jézus olyat, ami elfogadhatatlan? Miben bizonyult rosszabbnak, mint azok a szellemi irányzatok, horoszkópok, szekták, okkultista csoportok, elvetemült életfilozófiák, amelyek manapság burjánzanak? Hogy-hogy az ember mindent el tud fogadni, de éppen Jézust nem? Talán nem eléggé valóságos, kor- és életszerű a Biblia? De mi lehet valóságosabb, mint az emberi bűn és az abból való megváltás szükségessége? És mi lehet igazibb, mint az, hogy szeretetre van szükségünk? Az ember nem tudja megérteni, hogy erre van szüksége, nem másra és ezért alapvetően, vagy engedetlensége pillanataiban nemet tud mondani Jézusnak.

Ám ennek a nemnek van egy súlyos következménye: „Ímé, elhagyottá lesz a ti házatok.“ Tehát minden, amibe kapaszkodunk, minden emberi elképzelés amely nem Jézussal való kapcsolatból születik, ledől, és csak nagy üresség, a kifosztottság érzése marad bennünk, olyan, amilyen kifosztott lett a jeruzsálemi templom. Az a nagy üresség hatalmasodik el a szívben, amely azt mondhatja ki az emberrel: Boldogtalan vagyok. Az emberek üresek, ha nem Jézussal töltődnek fel. De meddig tart ez az üresség? Itt Jézus szavaival válaszolhatunk:

III. A BEFOGADÁS

„...mindaddig, amíg azt nem mondjátok: Áldott, aki az Úr nevében jön.“ Addig, amíg ez a Messiásnak járó köszöntés nem hangzik el teljes őszinteséggel a mi szívünkben is. Mert sokak életében el kell, hogy jöjjön végre az a pillanat,

amikor teljesen kimerül, belefárad a gyűlölködésbe, a békétlenség szításába, a haragba és vágyni fog igazi értékek után, az igazi megváltásra, amelyet csak egy igazi Messiás hoz: Jézus Krisztus. Az Ő egyedüli fegyvere a saját keresztye lett, amely azonban minden fegyvernél hatalmasabbnak bizonyul. Mert ebben a keresztyben benne van az örök élet ígérete, ott van az új lehetőség a szeretetre, belső megváltozásra, bocsánatra és irgalomra. Jeruzsálem addig harcolt emberi eszközökkel, addig némította az igazságot, addig lázadozott Isten hívása ellen, amíg bele nem pusztult. Testvéreim, ne legyen ilyen a mi sorsunk. Mert Jézus nem a pusztulásra hív minket, hanem az életre. És ez az élet attól lesz szép és gazdag, minél szorosabb közelségben, sőt minél tökéletesebb egységben fogunk tudni élni Jézussal. Amikor tehát Jézus hív minket az engedelmességre, arra, hogy hagyjuk el gonosz emberi indulatainkat és végre az Ő országát és igazságát keressük elsősorban, akkor ne mondjuk mint jeruzsálemiek: Nem akarjuk., hanem azt, amit egy írástudó mondott Jézusnak: Mester, követlek, akárhová mégy.

Ámen.

*(Š.A. igehirdetését
2009. október 4-én
a gyülekezet
gondnoka
olvasta fel)*

Gyülekezetünk presbitériuma az elmúlt heti istentiszteleti alkalmat megelőzően gyűlést tartott. A gyűlésről és az elmúlt héten történekről

számolunk be a következő sorokban:

– Az SzRKE Zsinata levélben is értesítette gyülekezetünket arról, hogy **két jelöltje van a prágai lelkészi állásra: Éles György**, a Tiszalöki (Magyarország) Országos Büntetés-végrehajtási Intézet lelkésze és **Šindelář Alena**, aki **jelenleg is beszolgál.**

– Gyülekezetünk gondnoka **telefonosan**

és levélben is meghívta Éles Györgyöt Prágába, hogy szolgáljon az **október 25-i istentiszteleti alkalmon** és találkozzon a gyülekezettel.

– A presbitérium megszavazta, hogy a **lelkész személyéről ne csak a presbitérium, hanem szavazás formájában az egész gyülekezet döntsön.**

– Egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László a gyülekezet presbitériuma felé **október 20-ra (kedd), a kora délutáni órákra jelezte látogatási szándékát.**

– A presbitérium jóváhagyta, hogy (előre meg nem határozott összeggel) **támogatni fogja a kórust az egyenruhavasárlásban.**

-presbitérium-

A Prágai Magyar Református Missziós Gyülekezet
vezetősége tisztelettel kéri a gyülekezet összes felelős tagját,
hogy **október 25-én vegyen részt**

ÉLES GYÖRGY

lelkipásztor igehirdetésén, aki jelenleg a Tiszalöki (MO) Országos Büntetés-végrehajtási Intézet lelkésze és a SzRKE Zsinati Tanácsának döntése értelmében egyike a prágai református lelkészi állás betöltésére jelölteknek. Az **istentiszteleti alkalmat követően** a presbitérium és a gyülekezet tagjai személyesen is beszélgethetnek a jelölttel.

Az alkalom a később megtartandó lelkészválasztás előkészülete. Kérjük tájékoztassa felőle rokonait/ismerőseit is!

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliaóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Az istentiszteleti alkalmak továbbra is a templomban, a szokott időben, lesznek megtartva.

– A presbitérium múlt heti gyűléséről **lapunk 5. oldalán olvashat rövid beszámolót.**

– Reménység szerint **gyülekezetünk kórusa fogja megnyitni a „2009, a Magyar Nyelv Éve” ünnepségsorozat november 7-én megrendezendő záró-**

ünnepélyét. A rendezvényre a Prágai Magyar Napok keretén belül kerül sor.

– Előzetes egyeztetések szerint **gyülekezetünk kórusa október 31-én, szombaton tartja meg egész napos próbáját.**

– Előreláthatólag **négy fő tudja képviselni kórusunkat az október 17-én, szombaton délután megrendezendő Tahi Egyházzenei Tábor utótalálkozóján.**

OKTÓBER 6.
EMLÉKÉRE

„De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha semmit sem tettem volna az életemben. Alázatosan borulok Istenem elé, hogy hőssé, igaz emberré, jó katonává tett.”

(Nagy-Sándor József aradi vértanú utolsó mondata)

PROGRAMAJÁNLÓ

Október 15 – 18 között, a PMKK nagytermében kerül megrendezésre a XII. Középeurópai Kortárs Filmszemle. A legújabb magyar, lengyel, szlovák és cseh játékfilmek, dokumentumfilmek és iskolafilmek szemléje során a nézők az alkotókkal is találkozhatnak. A részletes műsorfüzet a PMKK honlapjáról tölthető le.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP